

Η δύναμη της Εκκλησίας

/ [Γνώμες](#)

Κείμενο με το οποίο αναφέρεται στη δύναμη της Εκκλησίας στους δύσκολους καιρούς της πανδημίας του κορωνοϊού ανήρτησε στη διαδικτυακή σελίδα της η Ιερά Μητρόπολη Κορέας.

Αναλυτικά αναφέρει:

Η δύναμη της Εκκλησίας τούτες τις δύσκολες και απρόσμενες μέρες και ώρες που περνά η ανθρωπότητα από τον άορατο εχθρό του κορωνοϊού δεν βρίσκεται στους παληκαρισμούς μερικών, που θεωρούν ότι δεν κινδυνεύουν οι ίδιοι ούτε γίνονται κίνδυνος για τους άλλους όταν συνωστίζονται στους ναούς.

Ο Χριστός δεν ενέδωσε στον δεύτερο πειρασμό για να δείξει την δύναμή Του πέφτοντας κάτω από το πιο ψηλό μέρος του ναού του Σολομώντος, αλλά του απάντησε: «Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου».

Η δύναμη της Εκκλησίας θα φανεί εάν τα παιδιά της από ευθύνη για την υγεία του

κόσμου δεν εκκλησιάζονται αυτή την κρίσιμη περίοδο αλλά κάθονται προσευχόμενοι στο σπίτι τους. Υπάρχει συγκλονιστικότερη εικόνα από το να δεις τα μέλη μιας ολόκληρης οικογένειας να προσεύχονται μαζί γονατιστοί υπέρ της σωτηρίας του σύμπαντος κόσμου;

Η δύναμη της Εκκλησίας θα φανεί από το πόσες «κατ' οἶκον» ἐκκλησίες λειτουργούν σε κάθε Ενορία. Πόσοι χριστιανοί προσεύχονται κατ' ἐντολή τοῦ Κυρίου «ἐν τῷ ταμείῳ» και συνεχίζουν την μοναχική παράδοση της προσευχής «εν τοις κελλίοις». Είναι πολύ ωφέλιμο να ξαναθυμηθούμε την δύναμη της προσευχής της «κατ' οἶκον» εκκλησίας «της Μαρίας, μητέρας του Ιωάννη, που τον έλεγαν και Μάρκο» (Πρ. 12:12) στα Ιεροσόλυμα, που ελευθέρωσε τον αλυσοδεμένο στην φυλακή απόστολο Πέτρο.

Η δύναμη της Εκκλησίας θα φανεί εάν υπάρχουν πιστοί που λαχταρούν να κοινωνούν συχνά κατά την περίοδο της Μ. Τεσσαρακοστής και όχι μόνον των Αχράντων Μυστηρίων αλλά για την αγάπη τους προς την κοινωνία υπομένουν καρτερικά την στέρησή τους. Ας ξαναθυμηθούμε ότι στην παλαιά εποχή οι Μοναχοί έφευγαν από τα κοινόβιά τους την αρχή της Μ. Τεσσαρακοστής κι έμεναν προσευχόμενοι και ασκούμενοι στα βάθη της ερήμου, επιστρέφοντας στα μοναστήρια τους το Σάββατο του Λαζάρου για να κοινωνήσουν την Κυριακή των Βαΐων και να γιορτάσουν όλοι μαζί την Μ. Εβδομάδα και το Πάσχα. Πόσοι ασκητές αγίασαν στερούμενοι της Θείας Κοινωνίας; Πόσα γυναικεία μοναστήρια λόγω ελλείψεως ιερέων δεν έχουν συχνή μυστηριακή ζωή;

Η δύναμη της Εκκλησίας θα φανεί εάν τα μέλη της είναι πρόθυμα να συνδράμουν εθελοντικά στις ανάγκες των συνανθρώπων τους. Σε παρόμοιες δύσκολες περιστάσεις η Εκκλησία πάντα οργάνωνε φιλανθρωπικό έργο με διακόνους της κληρικούς, μοναχούς και λαϊκούς.

Το παρακάτω παράδειγμα από την ζωή της αρχαίας Εκκλησίας είναι πολύ διδακτικό και για τους σημερινούς χριστιανούς. Στην Αλεξάνδρεια του 4ου αιώνα παρουσιάστηκε φοβερή πανώλη και πέθαιναν πολλοί. Στην πόλη διαδραματίζονταν σκηνές φρίκης. Οι άνθρωποι τρομαγμένοι εγκατέλειπαν τους συγγενείς τους και κατέφευγαν στα βουνά και στις ερήμους για να σωθούν. Τότε, γράφει ο εκκλησιαστικός ιστορικός, έγινε ένα θαύμα. Εμφανίστηκαν στην πόλη ... άγγελοι! Οι χριστιανοί της πόλης, ως άγγελοι, περιέθαλπαν τους αρρώστους αψηφώντας την μεταδοτική ασθένεια. Και συνέβη να γίνουν καλά ασθενείς και να πεθάνουν κάποιοι χριστιανοί-άγγελοι από την νόσο. Αυτή είναι η μαρτυρία της δύναμης της Εκκλησίας. Η θυσία για τον κόσμο! Αυτό είναι το ορθόδοξο ήθος. Αυτή την παράδοση παραλάβαμε από την Αρχαία Εκκλησία και τους βυζαντινούς προγόνους μας με την οργανωμένη από την Εκκλησία φιλανθρωπία και κοινωνική πρόνοια.

Και σήμερα οι άνθρωποι της Εκκλησίας πρέπει να γίνουν το παράδειγμα προς μίμηση. Ενώ κάποιοι δεν τηρούν τα κυβερνητικά προστατευτικά μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος της πανδημίας ή κάνουν άλλες παράτολμες και ανεύθυνες για την υγεία των συνανθρώπων τους πράξεις, και νομίζουν ότι η ελάττωση των εργατωρών είναι καλή ευκαιρία για να διασκεδάζουν και να περιφέρονται στους δρόμους, στα πάρκα και στις παραλίες, οι χριστιανοί αντίθετα θα δίνουν το παράδειγμα καθήμενοι στο σπίτι τους προσευχόμενοι με πένθος και μετάνοια για τον κόσμο. Αυτή είναι η ζωποιός δύναμη της Εκκλησίας.

Καλή Ανάσταση!